

ת"פ 25458/11/15 - מדינת ישראל נגד פאוזי מחאמיד

בית משפט השלום בעכו

14 דצמבר 2015

ת"פ 25458-11-15 מדינת ישראל נ' מחאמיד (עציר)

ת"פ 25472-11-15

לפני כבוד השופט ג'ני טנוס
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
פאוזי מחאמיד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד נהלה גני

הנאשם - הובא

הסניגור - עו"ד לידאוי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של הסעת תושב זר השוהה במדינה שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12א'(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952.

עפ"י עובדות כתב האישום, ביום 10.11.2015 נהג הנאשם ברכב מסוג פורד טרנזיט, מס' רישוי 60-713-62 בכפר עראבה כשהוא מסיע שלושה תושבי שטחים ששוהים בישראל שלא כדין (להלן - "השב"חיים"), וזאת בכוונה להסיעם למחסום ג'למה.

טיעוני ב"כ הצדדים:

ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של הנאשם ועל החומרה שיש בהעסקת, הלנת או הסעת תושבים ששוהים כאן שלא כדין, וכן על האבחנה שיש לערוך בין אלה לבין השוהים כאן שלא כדין שרובם נכנסים לתחומי המדינה למטרת פרנסה, באופן המצדיק החמרה בעונשם של הראשונים.

עמוד 1

לדידו, מתחם העונש ההולם בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, נע בין 5 חודשי מאסר לשנת מאסר, אך לאור הצהרת תובע אחר בדיון קודם אשר טען כי המתחם נע בין חודש ל-6 חודשי מאסר, ביקש ב"כ המאשימה בטיעונו לעונש לגזור על הנאשם עונש ברף הגבוה של המתחם המקל, וזאת בין השאר לאור כך שלחובת הנאשם הרשעה קודמת באותה עבירה ממש שלגביה ריצה עונש מאסר בפועל ואף הוטל עליו עונש מאסר מותנה אשר לא היה בו כדי להרתיעו מביצוע חוזר של אותה עבירה.

בשים לב לאמור לעיל, עתר ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, ולא בדרך של עבודות שירות, ולהפעיל במצטבר את עונש המאסר המותנה בן 5 חודשים שהינו בר הפעלה בתיק זה. בנוסף לכך, ביקש ב"כ המאשימה להשית על הנאשם קנס משמעותי, פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה, ולהפעיל פסילה על תנאי בת שנה אשר הושתה עליו בתיק הקודם באופן מצטבר.

לסיום, ב"כ המאשימה ביקש לחלט את הרכב שבאמצעותו הסיע הנאשם את השב"חים.

לעומת זאת, הסניגור ביקש להקל עם הנאשם ולא למצות עמו את הדין. הסניגור הפנה לעובדה כי מדובר בהסעה של שלושה שב"חים מתחומי המדינה לכיוון השטחים ולא להיפך, כפי שקורה דרך כלל, ולכן פוטנציאל הסיכון שהיה טמון בהסעתם הוא נמוך מאוד. כמו כן, הסעת השב"חים נעשתה ללא תמורה, ומכאן שביצוע העבירה לא הניב לנאשם רווח כלכלי כלשהו.

הסניגור ביקש להדגיש, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך שמיעת עדים, לרבות גביית עדות מוקדמת של שניים מתוך שלושת השב"חים (שכן אחד מהם שוחרר בינתיים ממאסר), ולעובדה כי לחובתו הרשעה אחת בלבד.

הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם נמוך בהרבה מזה שצוין בדברי ב"כ המאשימה לעונש, וטען כי בתיקים מסוימים הושתו עונשים בדמות צווי שירות לתועלת הציבור בלבד.

לאור כך, עתר הסניגור להאריך את המאסר המותנה שעומד כנגד הנאשם, ולחילופין להטיל עליו עונש שתואם את תקופת מעצרו ואת יתרת התקופה לריצוי בדרך של עבודות שירות, ולהימנע מחילוט הרכב או מהטלת קנס כספי.

דין:

לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה שבגדרו ייקבע יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הפגיעה בערכים המוגנים בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים, כמו גם בהעסקתם או בהלנתם, מתבטא בפגיעה

בריבונות המדינה ובמאמציה לסגירת הגבולות מפניהם. כמו כן, בעבירה זו גלום פוטנציאל של סיכון לביטחון המדינה ותושביה, שכן מי שמסיע שוהים בלתי חוקיים אינו יודע בדרך כלל אם פניהם לעבודה לצרכי פרנסה, או לביצוע פיגועים בישראל.

בית המשפט העליון נזקק בעבר לענישת מסיעי שב"חים וקבע, כי כעקרון העונש ההולם בגין עבירה זו הוא מאסר בפועל, תוך הבהרה כי כל מקרה יידון לגופו (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 (2001)).

בחינה של הענישה הנוהגת מלמדת שברוב המקרים הכירו בתי המשפט בחומרתה של העבירה וגזרו על נאשמים עונשי מאסר, בין בדרך של עבודות שירות ובין לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריח. אביא להלן מקבץ של פסיקה בנדון:

- ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי** (מיום 4.8.2013) - באותו מקרה מדובר היה בנאשם שהסיע 25 שוהים בלתי חוקיים ברכב שהתאים להסעת 12 נוסעים והתנהל כנגדו מרדף משטרה. בית המשפט העליון קבע, כי מתחם העונש ההולם בשל עבירת ההסעה בנסיבות התיק, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, נע בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים וכאשר הדבר נעשה בתמורה לבצע כסף.
- רע"פ 2742/13 **עיסא נ' מדינת ישראל** (מיום 28.4.2013) - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור של נאשם בעל עבר פלילי מכביד (אך לא בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל) אשר הורשע בהסעת 14 שב"חים ונידון ל-6 חודשי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מח' ירושלים) 42794-06-13 **שבאנה נ' מדינת ישראל** (מיום 25/11/13) - בית המשפט המחוזי קבע כי עונש של 5 חודשי מאסר הוא עונש המשקף את רמת הענישה בעבירה של הסעת 12 שוהים בלתי חוקיים תמורת שכר תוך ביצוע עבירת תעבורה נוספת (שכן הרכב התאים להסעת 10 נוסעים בלבד). באותו מקרה הטיל בית המשפט עונש מאסר של 5 חודשים שהומר לריצוי בעבודות שירות בשל נסיבות אישיות של הנאשם.
- עפ"ג (מח' ירושלים) 32073-10-10 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (מיום 2.11.2010) - בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של נאשם שהורשע בשני מקרים של הסעת שב"חים והכשלת שוטר, והטיל עליו עונש של 8 חודשי מאסר בפועל ופסילה מהחזקת רישיון נהיגה למשך שנה.
- עפ"ג (מח' ירושלים) 23069-05-11 **מדינת ישראל נ' טחאן** (מיום 30.5.2011) - בית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של מסיע שב"ח מ-35 ימי מאסר בפועל ל-95 ימי מאסר בפועל.
- עפ"ג (מח' ירושלים) 31978-05-13 **אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל** (מיום 25.6.2013) - בית המשפט המחוזי אישר עונש מאסר של 4 חודשים בגין הסעת 10 שב"חים ברכב שהורד מהכביש ואשר התאים להסעת 8 נוסעים בלבד.
- עפ"ג (מח' ירושלים) 17636-04-14 **דוויק נ' מדינת ישראל** (מיום 18.9.2014), בבית משפט השלום הורשע נאשם בהסעת 20 שב"חים ברכב שמיועד לשמונה אנשים ונידון ל-10 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש נע בין שלושה חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר, והקל בעונשו של הנאשם והשית עליו 7 חודשי מאסר בפועל.

- עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 2721-09-14 **מריסי נ' מדינת ישראל** (מיום 7.12.14) - בית המשפט המחוזי קיבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בהסעת 11 שב"חים ונידון ל-8 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הקל בעונשו והעמידו על 5 וחצי חודשי מאסר בפועל.
 - ת"פ (פ"ת) 41171-07-12 **מדינת ישראל נ' חלאק** (מיום 9.1.2014) - באותו מקרה הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בהסעת 20 שב"חים ובביצוע עבירות נלוות. מדובר היה בנאשם ללא עבר פלילי, ובית המשפט השית עליו 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.
 - ת"פ (רח') 60312-01-13 **מדינת ישראל נ' אבו סבית** (מיום 9.3.2015) - באותו מקרה הנאשם הורשע בשני מקרים של הסעת שב"חים. במקרה אחד הסיע הנאשם 3 שב"חים, ובמקרה השני הסיע 4 שב"חים. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
 - ת"פ (ק"ג) 4471-06-13 **מדינת ישראל נ' אבו זעילה** (מיום 12.11.2013) - באותו מקרה הנאשם הורשע בהסעת 5 שב"חים ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.
- בגדר הנסיבות שקשורות בביצוע העבירה אבקש להפנות לנסיבות הבאות: מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם הסיע 3 שב"חים בלבד מבלי שנטען כנגדו כי קיבל תמורה בגין כך. מדובר אם כן בהסעה של מספר קטן של שוהים לא חוקיים וללא רווח כלכלי בצדה. כמו כן, להבדיל ממקרים רבים אחרים אשר נדונו בפסיקה ואפילו ממקרה קודם בו הורשע הנאשם - ועליו אתעכב בהמשך - הנאשם ביצע עבירה זו ללא עבירות נלוות מתחום דיני העונשין או מתחום התעבורה. לבסוף, מדובר בהסעת שב"חים מתחומי המדינה לעבר מחסום ג'למה, קרי לכיוון שטחי הרשות, ולא להיפך, באופן שמפחית משמעותית מחומרתה של העבירה.
- יוצא אפוא, כי העבירה בוצעה שלא בנסיבות מחמירות, ולנוכח כך אני מעמידה את מתחם העונש ההולם בגינה על מאסר שנע בין חודש ועד ל-12 חודשים.
- בגדר הנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה אפנה בראש ובראשונה לעובדה כי הנאשם הורשע לפני כשנה בעבירה דומה ובביצוע עבירות נוספות (ת"פ 61150-07-13 שלום כ"ס, להלן - "**התיק הקודם**"). בתיק הקודם הורשע הנאשם בהסעה של 4 שב"חים, כאשר 3 מהם יושבים ברכב ואילו הרביעי בתא המטען, וכן בניסיון הסעה כאמור, בנהיגה פוזחת ברכב, בהסעת נוסע ללא חגורת בטיחות, בהסעת נוסעים בשכר ללא היתר, ובהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו.
- ביום 29.10.2014 נגזרו על הנאשם בתיק הקודם 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים בגין כל עבירה בה הורשע, קנס בסכום של 4,500 ש"ח, פסילה בפועל של 6 חודשים מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה ופסילה על תנאי של 12 חודשים.
- ברי אם כן, שביצוע העבירה כאשר עונש מאסר על תנאי מרחף מעל לראשו של הנאשם מבלי שהיה בו כדי להרתיעו, מעמיד את הנאשם באור שלילי ומלמד על מסוכנותו העתידית באופן שמצדיק להטיל עליו עונש מוחשי, ולא להסתפק בהארכת עונש המאסר המותנה שעומד כנגדו.

יחד עם זאת, אין לגזור מעונש המאסר בפועל אשר הוטל על הנאשם בתיק הקודם גזירה שווה ביחס לעונש שיש להטיל עליו כעת, שכן נסיבותיו של המקרה דנן קלות לאין ערוך מנסיבותיו של המקרה הקודם, שכלל כזכור ביצוע עבירות נוספות ובנסיבות חמורות בהרבה מנסיבותיו של תיק זה.

פרט לאותה הרשעה שצינתי מקודם אין לנאשם הרשעות נוספות, ולזכותו יש לזקוף את הודאתו בהזדמנות הראשונה אשר חסכה את הצורך בשמיעת עדים ובגביית הודעות מוקדמות מטעם השב"ח, שאחד מהם השתחרר ממאסר טרם הרשעת הנאשם (במאמר מוסגר אציין כי ספק רב בעיניי אם ניתן היה לאתרו ולזמנו למתן עדות).

לצד כל אלה אני לוקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות והמשפחתיות הלא פשוטות של הנאשם, אם כי במידה מסויגת בלבד מאחר שטענותיו בנדון היו כלליות וללא ראיות תומכות.

בטרם אגש לחלק האופרטיבי של גזר הדין אבקש להעיר שתי הערות: האחת, קשורה לבקשת המדינה לחילוט הרכב ולהטלת קנס כספי. בהקשר זה אציין, כי לנוכח העובדה כי הנאשם הורשע בשנית באותה עבירה ממש כאשר עונש מאסר מותנה לא היה בו כדי להרתיעו, ישנה הצדקה לחילוט הרכב. ברם, דווקא בשל כך, לא מצאתי מקום להטיל על הנאשם רכיב כלכלי נוסף ושוכנעתי שלא להטיל עליו קנס כספי.

ההערה השנייה מתייחסת לבקשת ב"כ המאשימה להפעיל עונש פסילה מותנה שהוטל על הנאשם בתיק הקודם. מבדיקת גזר הדין בתיק הקודם מצאתי שאין מקום להורות על הפעלת עונש הפסילה על תנאי, שכן התנאי שנקבע שם היה כי הנאשם לא יבצע בתקופה של 3 שנים עבירה לפי סעיף 36(ג) לפקודת התעבורה. הנה כי כן, התנאי אינו מתייחס לביצוע עבירה כלשהי לפי חוק הכניסה לישראל, ולכן העונש המותנה אינו בר הפעלה בתיק זה.

לסיום, לאור הנסיבות הקלות יחסית שקשורות בביצוע העבירה במקרה דנן וביתר הנסיבות שאינן קשורות בה, שוכנעתי להעמיד את העונש הראוי שיש להטיל על הנאשם על הצד הנמוך של מתחם העונש ההולם, אם כי לא על הרף הנמוך שלו, ולהפעיל את עונש המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם בתיק הקודם באופן שרובו יהיה במצטבר לעונש אשר יוטל עליו בגין תיק זה, כך שרק חלק קטן ממנו יהיה בחופף. כמו כן, ומאותם טעמים, שוכנעתי לאפשר לנאשם לרצות את יתרת תקופת המאסר אשר תוטל עליו, לאחר ניכוי ימי מעצרו שנמשך קצת למעלה מחודש ימים, בדרך של עבודות שירות.

בהתחשב במכלול השיקולים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 3 חודשים מיום מעצרו בתאריך 10.11.2015.
2. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן 5 חודשים אשר הוטל על הנאשם בת"פ 61150-07-13 (שלום כ"ס) ביום 29.10.2014, באופן שארבעה חודשים יהיו במצטבר וחודש אחד בחופף לעונש המאסר שבסעיף 1 לעיל.

סך כל תקופת המאסר שעל הנאשם לרצות עומדת אם כן על 7 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 10.11.2015 (להלן - "יתרת תקופת המאסר").

3. הנאשם ירצה את יתרת תקופת המאסר בדרך של עבודות שירות כאמור בחוות הדעת שהוגשה בעניינו.

אשר על כן, אני מורה על שחרור הנאשם ממעצר. הנאשם יתייצב ביום 30.3.2016 שעה 08:00 בבוקר במשרדי הממונה על עבודות השירות לתחילת ריצוי העבודות.

הנאשם מוזהר בזאת, כי עבודות השירות כוללות תנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מהם עשויה להביא להפסקת ביצוע העבודות וריצוי יתרת התקופה מאחורי סורג וברית.

4. מאסר על תנאי של 7 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יבצע בתקופה זו עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל.

5. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 6 חודשים. הפסילה תחושב מהיום ובכפוף לסיום כל פסילה תקפה קודמת שטרם הסתיימה או חושבה.

שימת לב הנאשם מופנית לכך, כי חישוב הפסילה בפועל הינו במשרד הרישוי וכל עוד לא דאג הנאשם לחישובה וקבלת רישיון נהיגה תקף, הנהיגה אסורה עליו.

6. אני מורה על חילוט הרכב מסוג פורד טרנזיט מספר רישוי 60-713-62 לטובת המדינה, ואולם אני מאפשרת לנאשם להוציא מהרכב את חפציו האישיים טרם החילוט.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

ניתנה והודעה היום ב' טבת תשע"ו, 14/12/2015 במעמד הנוכחים.

ג'ני טנוס , שופטת